



070401 Palmsöndagen. Björn Helgesson

Jag skulle vilja ha fått vara med vid mötet mellan Jesus och Lasaros. Det står ingenting om vad de talade om. Överhuvudtaget kommer Lasaros aldrig till tals i Bibeln. Tre syskon bor tillsammans och de tycks höra till Jesu närmsta vänner: Maria, Marta och Lasaros. Maria och Marta är väldigt synliga och ett par av deras samtal med Jesus finns återgivna, men Lasaros är tyst. Han står på något sätt dold i en skugga. Jesus och Lasaros hade nog en hel del tystnad att dela. Någon tid tidigare hade Lasaros blivit sjuk och avlidit. Under fyra dagar låt han i graven. Det luktade från graven och alla förfäras när Jesus uppmanar några att välta undan stenen från gravens öppning. Man öppnar inte en tillsluten grav. Vissa saker gör man bara inte, vissa saker ska ingen behöva se. Jesus måste ha haft en väldig auktoritet eftersom man ändå lyder honom. Vilka starka känslor: först sorgen, så förfäran över Jesu uppmaning, följd av skrällen när den döde kommer gående ut ur graven och så den överväldigande förundran och glädjen när det visade sig att han levde igen. Hur många känslor kan en människa egentligen orka känna under bara några minuter? Inget kan ha blivit sig likt igen för någon som varit med om detta. Det måste ha varit en avgörande vändpunkt i allas liv. Men mest för Lasaros själv. Vem blir man om man fått dö och sedan återskapats? Det som beskrivs är ju inte ett tillfälligt hjärtstillestånd. Själv kan jag inte tänka mig döden som någonting annat än det totala upphörandet. Det är vad mina erfarenheter säger mig från att ha fått följa några döende människor den sista tiden.

(Förtydligande inlagt efter att predikan hölls: Pred. 3:19ff Tron på en automatisk fortsättning på detta livet har ingen kristen grund. När man dör så dör man. Uppståndelsetro innebär att Gud av nåd återskapar de som är hans barn. Detta krockar förstas totalt med den optimistiska folktron som traderar att "mamma är i himmelen", att livet har en given fortsättning för alla som dör.)

Någon tid har gått, och så möts de igen; Lasaros som upplevt den totala döden och Jesus som håller på och förbereder sig för sin egen död. Jag skulle vilja ha fått vara med vid mötet mellan Jesus och Lasaros. De hade nog mycket att tala om men också mycket tystnad att dela.

Från Lasaros död är det som om Johannesevangeliet kantrar över. Jesu går nu mot sin egen död, mot korset. Insprängt bland alla händelser och all undervisning anar jag att Jesus förbereder sig för sin egen död. Jag frågar mig om man kan förbereda sig för döden mer än man kan förbereda sig för livet. För några år sedan talade man om curlingföräldrar som sopade så framför sina barn att de aldrig behövde möta några motgångar. Kan man sopa framför sin egen död för att göra den mindre svår? En hel del vet jag om som man kan göra, men i grunden tvivlar jag. Maria gjorde det hon kunde när hon hällde parfym över Jesu fötter. Nog talade hon om att hon älskade honom med den handlingen. Gjorde hennes kärlek Jesus tryggaren inför sin egen död? Jag vet inte. Men min själasörjare brukar säga att själva meningen med livet är att vi skall upptäcka det goda så vi kan känna oss hemma i himmelen. Våldoften av parfymen spred sig i hela huset, kanske en himmelsk doft. På väg till Lasaros grav, någon tid tidigare, säger Jesus till Marta: "Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig skall leva om han än dör, och den som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö." Så är vår tro att Jesus har gjort dödens makt om intet. Det är kanske upplevelsen av meningen med sitt eget liv och sin egen död som gör att Jesus inte förtvivlar. Hans död blir till liv.



Också min upplevelse av meningen med livet sitter ihop med hur jag ser på döden. På kyrkans tidnings hemsida kan man just nu anmäla vad man anser ger livet mening. Svaren varierar en hel del:

Att ge och få kärlek
Att köra motorcykel
Att vara frisk och må bra
Att leva i fred med sig själv och andra
Att få barn
Att vara behövd
Att bli och vara ett Guds barn
Att njuta
Att leva tills man dör
Att ha kul
Att lämna världen i bättre skick än när du fick den
Att finna vem du är
Att leva i harmoni med naturen
Att skratta, kramas och äta glass
Att lära av egna och andras misstag
Att dansa min stund på jorden
Att förbereda sig inför mötet med en Gud
Att anlägga en trädgård
Förslagen är många och bra.

”Död utan orsak, livet utan själ!” sjunger Cornelis Wretsvik i låten Slusk-blues. Idag är det Palmsöndagen med rubriken ”Vägen till korset”. Jesu intåg i Jerusalem med hosiannarop och utbredda kläder och palmkvistar brukar vara i centrum denna dag. Och så får det vara i våra psalmer. Johannes återger detta men berättar mer om det som hände strax före, om Jesu besök hos Lasaros och hans systrar och om hur Maria håller parfym över Jesu fötter som en förberedelse för hans död. Med finns också Judas som ser helt andra saker. Vad vi ser i stunden kan vi inte rå för och vad som vuxit fram som vår livsmening är inget vi styr och ställer med så där utan vidare. Men till viss del kan vi välja vilken trädgård vi vill odla, vilken livsmening vi vill ska växa i oss. Vi som är kristna samlas just för det här och nu. Vi påminner oss om Jesus väg mot korset och att hans villighet att dö blev vår möjlighet till liv. Jag vill ställa mitt eget liv bredvid Jesu liv för min vilja till livsmening något lite ska formas efter hans vilja och jag tror att han står just så nära mig att han förstår också mitt liv, vare sig jag skrattar, kramas eller äter glass. Lever jag nära Jesus är jag så beredd man kan vara att inte bara möta döden utan också livet.

Jag skulle vilja ha fått vara med vid mötet mellan Jesus och Lasaros. De hade nog mycket tystnad att dela. Och jag inser nu att också jag får ha samma möte med Jesus.